Dosarul nr.4-99/2026
PIGD: 4-26042220-32-4-02042026

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

07 mai 2026 **mun. Hînceşti**

Judecătoria Hînceşti, sediul Central
Instanţa compusă din:
Preşedinte, judecător Emil Bulat
Grefier Ion Simionel
În lipsa:
Agentului constatator din cadrul IP Hîncești – Grinco Ivan
Victimelor – Buruiană Igor și Frunză Anatolie
Făptuitorului – Harcomița Veaceslav

a examinat în şedinţă de judecată publică procedura contravențională cu privire la comiterea de către Harcomița Veaceslav /*datele de anchetă stabilite din materialele cauzei contravenționale/* născut la *****, domiciliat în *****, str. *****, IDNP *****, a contravenției prevăzute în art. 353 alin. (1) Cod contravențional, -

A C O N S T A T A T :

La 31 martie 2026, de către agentul constatator al IP Hînceşti, Grinco Ivan, a fost întocmit pe numele lui Harcomița Veaceslav, proces verbal cu privire la contravenţie, fiindu-i încriminat săvârşirea faptei contravenţionale prevăzute de art.353 alin.(1) Cod contravenţional.

Urmare a cărui fapt, la 01 aprilie 2026, conform prevederilor art.400 alin.(5) CC, agentul constatator din cadrul IP Hînceşti a remis procesul-verbal cu privire la contravenție spre examinare în fond instanței de judecată competente, fără a înainta vre-o recomandare.

Astfel, la 02 aprilie 2026 în Judecătoria Hînceşti, sediul Central, a fost înregistrat dosarul contravențional întocmit pe numele făptuitorului Harcomița Veaceslav, pe faptul săvârșirii contravenției prevăzute în art.353 alin.(1) CC, dosarul fiind repartizat, la aceiași dată, prin PIGD în mod automat-aleatoriu judecătorului Emil Bulat.

Potrivit procesului-verbal cu privire la contravenţie seria nr. MAI07 406816 din 30 martie 2026, agentul constatator a constatat că la 13 martie 2026, ora 10:00, angajații poliției, Ip Hîncești, comisar Igor Buruiană și comisa Frunză Anatolie, aflându-se la solicitare pe strada Cogîlnic nr.5/A, *****, în urma discuțiilor cu cet. Harcomița Veaceslav, a.n. *****, ultimul i-ar fi numit cu cuvinte necenzurate, amenințându-i pe angajații poliției cu răfuială fizică în prezența cet. Harcomița Grigorii. Astfel ar fi săvârșit ultragierea colaboratorului organelor de ocrotire a normelor de drept, adică jignirea premeditată a onoarei și demnității angajatului cu statut special al Ministerului Afacerilor Interne, aflat în exercițiul funcțiunii sau al datoriei obștești de asigurare a securității statului, de menținere, asigurare și restabilire a ordinii publice, exprimată prin acțiune, verbal sau în scris.

În şedinţa judiciară, agentul constatator IP Hînceşti Grinco Ivan, fiind citat legal nu s-a prezentat, nu a invocat motivele neprezentării sale, din care motive conducându-se de prevederile art. 455 alin. (2) Cod contravenţional, instanța a dispus examinarea cauzei în absența agentului constatator.

Victima, Buruiană Igor, în ședința de judecată nu s-a prezentat fiind citat legal, însă la 06.05.2026 a depus cerere de examinare în lipsa sa, menționînd că este în imposibilitate de a se prezenta.

Vctima, Frunză Anatolie în ședința de judecată nu s-a prezentat fiind citat legal, însă la 06.05.2026 a depus cerere de examinare în lipsa sa, menționînd că este în imposibilitate de a se prezenta.

Persoana în privința căruia a fost întocmit procesul contravențional, Harcomița Veaceslav, fiind citat legal, în ședința de judecată fixată nu s-a prezentat şi nu a comunicat instanţei motivele neprezentării. La materialele cauzei contraventionale se deţine scrisoarea expediată în adresa acestuia restituită cu mențiunea factorului poștal „nereclamat”.

Urmare, în scopul evitării tergiversării examinării procesului verbal cu privire la contravenție, având la bază principiul examinării cauzei în termeni rezonabili, în conformitate cu prevederile art. 455 alin. (3) Cod contravenţional, instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa făptuitorului, mai mult ca atît, analizînd și alte cauze contravenționale în privința acestuia, contravenientul nu se prezintă la nici o cauză contravențională în privința sa.

Examinând materialul contravențional şi analizând legislaţia relevantă, instanţa de judecată ajunge la următoarele concluzii:

Potrivit prevederilor art. 381 alin. (4) Cod contravenţional al RM, autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atât circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cât şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante.

În conformitate cu prevederile art. 452 Cod contravenţional al RM, cauza contravenţională se judecă în instanţa de judecată în şedinţă publică, oral, nemijlocit şi în contradictoriu.

În conformitate cu prevederile art. 458 Cod contravenţional al RM, judecând cauza contravenţională, instanţa este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancţionării şi, după caz caracterul sancţiunii contravenţionale; f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

În conformitate cu art.425 alin.(3) Cod contravenţional, aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluţioneze cauza contravenţională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege.

Totodată, în acord cu prevederile art.425 alin.(1) Cod contravenţional, probele sânt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei, iar conform alin.(5) al articolului enunţat, sunt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prezentul cod.

Cercetând complet și nemijlocit în ansamblu și interconexiunea lor, înscrisurile administrate, în coraport cu normele legale incidente în domeniu, instanța conchide că vinovăţia lui Harcomița Veaceslav de comiterea contravenţiei prevăzute de art. 353 alin. (1) Cod contravenţional este demonstrată integral prin analiza coroborată a următoarelor probe

administrate în cauză, atât în faza constatării faptei și documentării acesteia cât şi în faza cercetării judecătoreşti.

Cu toate că Harcomița Veaceslav în cadrul examinării cauzei contravenționale nu a fost prezent pentru a depune careva explicații pe marginea cazului dat, în raport cu probele administrate în cauză, aşa cum au fost interpretate, rezultă că fapta a fost descrisă în mod corect de către agentul constatator. Instanța reține, că circumstanțele concretizate, au fost probate inclusiv prin materialele procedurii contravenţionale elucidate de instanţă în şedinţa de judecată, cum sunt:

- Procesul-verbal cu privire la contravenție din 31 martie 2026, întocmit pe numele lui Harcomița Veaceslav în baza art.353 alin. (1) CC;
- Informație 112, comunicată de comisar Buruiană Igor și recepționată la 13 martie 2026, ora 11:08, potrivit căreia a indicat că la 13 martie 2026, deplasându-se la solicitare, pe str. *****, *****, împreună cu OSS Frunză A, au fost amenințați și numiți cu cuvinte necenzurate de cet. Harcomița Veaceslav;
- Raportul OSS al SP-1 al IP Hîncești, comisa Buruiană Igor. Din 13 martie 2026, potrivit căruia, indică că deplasându-se la fața locului împreună cu OSS, comisar Frunză Anatolie, a observat cu Harcomița Veaceslav se certa cu tatăl său Harcomița Grigore, pe care îl numea cu cuvinte necenzurate, iar când i-a văzut, a început să fie agresiv și să-i amenințe, să îi numească cu cuvinte necenzurate, iar la observațiile acestora, nu reacționa;
- Plângerea cet. Buruiană Igor, din 31 martie 2026, prin care roagă organul de poliție să i-a măsuri cu cet. Harcomița Veaceslav care l-ar fi amenințat cu răfuială fizică și l-ar fi numit cu cuvinte necenzurate;
- Proces-verbal privind consemnarea declarației cet. Buruiană Igor, din 17 martie 2026;
- Proces-verbal de audiere a victimei, Frunză Anatolie, din 18 martie 2026, în care ultimul indică că la data și ora menționată, Harcomiță Veaceslav, fără care-va motive, ar fi început să-l numească pe el și colegul său de serviciu, Buruiană Igor, cu diferite cuvinte necenzurate și amenințări;
- Proces-verbal privind consemnarea declarației cet. Harcomița Grigorii, din 13 martie 2026, care a indicat că la data și ora menționată, acasă la el ar fi venit feciorul său Harcomița Veaceslav, care era agresiv și îl amenința, numindu-l cu cuvinte necenzurate, iar după venirea poliției ar fi început să fie agresiv și cu ei.

Verificând pertinenţa şi veridicitatea probelor, instanţa consideră că acestea demonstrează incontestabil vinovăţia lui Harcomița Veaceslav în comiterea contravenţiei incriminate, lipsind careva dubii ce ar pune la îndoială temeinicia învinuirii înaintate.

Conform normei prevăzute de Codul Contravenţional, instanţa de judecată este obligată să determine caracterul veridic al contravenţiei imputate, or reieşind din materialele cauzei contravenţionale elucidate *supra*, se reţine cu Harcomița Veaceslav se face vinovat de săvârşirea contravenţiei prevăzute de art.353 alin.(1) CC, comisă la 13 martie 2026 şi anume ultragierea colaboratorului organelor de ocrotire a normelor de drept, ca urmare a manifestării unui comportament agresiv şi adresării faţă de aceştia cu cuvinte necenzurate.

Pornind de la materialul probatoriu cercetat în şedinţa de judecată publică, având la bază principiul oralităţii, instanţa de judecată reţine, că fapta contravenţională a avut loc la data şi ora indicată în procesul-verbal cu privire la contravenţie din 31 martie 2026.

În speţă, instanţa reţine şi prevederile art.2 *Legea nr.320 din 27.12.2012 cu privire la activitatea poliţiei şi statutul poliţistului* prin care este prevăzut, că poliţia este o instituţie

publică specializată a statului, în subordinea Ministerului Afacerilor Interne, care are misiunea de a apăra drepturile şi libertăţile fundamentale ale persoanei prin activităţi de menţinere, asigurare şi restabilire a ordinii şi securităţii publice, de prevenire, investigare şi de descoperirea infracţiunilor şi contravenţiilor.

Conform prevederilor art.25 alin. (1) – (4) din prezenta lege se reţine, că poliţistul îşi exercită atribuţiile, dispune de drepturile şi îndeplineşte obligaţiile, care îi revin potrivit legii, în limitele competenţei şi conform funcţiei deţinute. Cerinţele legale ale poliţistului înaintate în procesul exercitării atribuţiilor de serviciu sunt obligatorii pentru executare de către toate persoanele fizice şi juridice. Neîndeplinirea cerinţelor legale ale poliţistului, precum şi alte acţiuni sau inacţiuni ce împiedică exercitarea atribuţiilor sale atrag după sine răspunderea stabilită de legislaţie. Cerinţele poliţistului şi acţiunile întreprinse de el în exerciţiul funcţiunii se prezumă a fi legitime atât timp cât, în condiţiile şi ordinea prevăzute de lege, nu se stabileşte contrariul.

Totodată, instanţa accentuează, că agentul constatator, întemeiat a reţinut acţiunile făptuitorului comise la 13 martie 2026 și anume ultragierea angajaților IP Hînceşti, care se aflau în exercitarea atribuţiilor de serviciu.

Astfel, prin probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prezentul cod, se probează în mod direct vinovăţia lui Harcomița Veaceslav în săvârşirea contravenţiei imputate acestuia, prevăzută de art.353 alin.(1) CC.

De asemenea, instanţa reiterează, că în urma examinării a cauzei contravenţionale, în şedinţa de judecată, a constatat cu certitudine, că la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenţie, agentul constatator a respectat prevederile art.443 CC, careva temeiuri care ar duce la nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie din 31 martie 2026, nu au fost stabilite. Procesul-verbal, deși a fost întocmit în lipsa cet. Harcomița Veaceslav, a fost întocmit în prezența martorului asistent.

Astfel, conform normei prevăzute de codul contravenţional, instanţa urmează că în fiecare caz separat să ea toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atât circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cât şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante. La caz, instanţa relevă faptul, că în şedinţa de judecată a fost demonstrat şi probat prin materialele cauzei contravenţionale anexate, caracterul veridic al faptei contravenţionale imputate făptuitorului.

În consecinţă, instanţa a constatat că în acţiunile lui Harcomița Veaceslav sunt prezente semnele contravenţiei prevăzute de art. 353 alin. (1) Cod contravenţional – ultragierea colaboratorului organelor de ocrotire a normelor de drept, adică jignirea premeditată a onoarei şi demnităţii procurorului, ofiţerului de urmărire penală, ofiţerului de informaţii şi securitate, angajatului cu statut special al Ministerului Afacerilor Interne, altei persoane, aflată în exerciţiul funcţiunii sau al datoriei obşteşti de asigurare a securităţii statului, de menţinere, asigurare şi restabilire a ordinii publice, de asigurare a siguranţei circulaţiei rutiere, de executare a hotărârilor instanţei de judecată şi a documentelor executorii şi de combatere a criminalităţii, exprimată prin acţiune, verbal sau în scris, ce se sancţionează cu amendă de la 10 la 25 de unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 40 la 60 de ore.

Prin urmare, Harcomița Veaceslav urmează a fi supus răspunderii contravenţionale pentru săvîrşirea contravenţiei prevăzute de art. 353 alin. (1) CC şi în baza dispoziţiei contravenţiei incriminate, a-i fi aplicată sancţiunea contravenţională.

Având la bază demonstrarea vinovăţiei făptuitorului de săvârşirea contravenţiei prevăzute de art.353 alin.(1) CC, precum şi scopul legii contravenţionale privind apărarea drepturilor şi libertăţilor legitime ale persoanei, apărarea proprietăţii, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege, în soluţionarea cauzelor contravenţionale, precum şi în prevenirea săvârşirii de noi contravenţii, instanţa consideră necesar aplicarea faţă de ultimul a unei sancţiuni cu amendă.

Astfel, în cazul dat, urmează a fi luat în consideraţie relaţiile sociale a căror existenţă şi desfăşurare normală sunt condiţionate de ocrotirea regulilor de conduită în societate referitoare la înfăptuirea justiţiei, or prin acţiunile făptuitorului acesta în mod conştient a jignit premeditat onoarea şi demnitatea angajatului cu statut special al Ministerului Afacerilor Interne, fiind necesară sancționarea contravenientului întru asigurarea prestigiului autorității de stat și al persoanelor care o exercită cât și evitarea pe viitor în comiterea unor asemenea fapte. Or, instanța apreciază că ocrotirea activității normale a autorităților publice presupune în primul rând ocrotirea persoanelor care participă direct la exercitarea funcțiilor autorității publice. Orice atingere adusă onoarei şi demnităţii acestora, pentru fapte îndeplinite în exercițiul funcției, constituie o manifestare a lipsei de respect față de autoritatea de stat ai cărei titulari sunt respectivele persoane.

În sensul dat, contravenţia imputată făptuitorului este realizează prin intenţie directă şi cu bună ştiinţă asupra angajatului cu statut special al Ministerului Afacerilor Interne.

Cu privire la individualizarea sancțiunii**,** este necesar ca sancțiunea aplicată să fie proporțională cu pericolul social concret al faptei comise, acest pericol fiind apreciat în fiecare caz în parte prin raportare la vătămarea adusă valorilor sociale ocrotite de lege, la persoana și atitudinea contravenientului, la împrejurările în care a fost comisă fapta.

Nu în ultimul, rând trebuie avut în vedere că aplicarea unei sancțiuni nu reprezintă un scop în sine, ci trebuie să aibă ca rezultat conștientizarea contravenientului de împrejurarea că a săvârșit o faptă antisocială, precum și descurajarea, pe viitor, de a mai comite astfel de fapte. Analizarea acestor aspecte trebuie să se facă în fiecare caz în parte, ținând seama de toți factorii subiectiv și obiectivi.

Conform prevederilor art. 9 alin. (1) din Codul contravențional, la aplicarea legii contravenţionale se ţine cont de caracterul şi de gradul prejudiciabil al contravenţiei, de persoana făptuitorului şi de circumstanţele atenuante ori agravante.

Potrivit prevederilor art. 41 din Codul contravențional, sancţiunea contravenţională se aplică în funcţie de caracterul şi de gradul prejudiciabil al contravenţiei, de caracteristica persoanei şi de circumstanţele atenuante şi agravante.

Referitor la individualizarea sancțiunii contravenționale, instanța reține că, potrivit materialelor cauzei, din cazierul contravențional eliberat pe numele lui Harcomița Veaceslav rezultă că acesta a fost anterior atras în repetate rânduri la răspundere contravențională pentru fapte ce aduc atingere liniștii și ordinii publice, ceea ce denotă o atitudine constantă de ignorare a normelor de conviețuire socială și a obligației de respectare a ordinii de drept. Totodată, din revendicarea anexată la dosar rezultă că ultimul a fost anterior condamnat de mai multe ori, circumstanță ce relevă persistența unui comportament antisocial și lipsa efectului preventiv și educativ al sancțiunilor aplicate anterior.

În același sens, instanța va avea în vedere și caracteristica eliberată de Primăria *****, potrivit căreia Harcomița Veaceslav este caracterizat negativ, fiind indicat inclusiv faptul condamnărilor anterioare. Or, aceste date privind personalitatea contravenientului prezintă relevanță directă la individualizarea sancțiunii, întrucât permit instanței să aprecieze atât gradul de pericol social al faptei comise, cât și conduita generală a persoanei trase la răspundere.

Prin urmare, analizând cumulativ circumstanțele comiterii contravenției deduse judecății, personalitatea contravenientului, antecedentele contravenționale și penale ale acestuia, precum și necesitatea prevenirii săvârșirii unor noi fapte antisociale, instanța consideră că aplicarea unei sancțiuni într-un cuantum redus nu ar fi suficientă pentru atingerea scopului răspunderii contravenționale. Respectiv, instanța concluzionează asupra necesității aplicării în privința lui Harcomița Veaceslav a unei sancțiuni contravenționale sub formă de amendă în ***cuantum maxim, și anume de 25 unități convenționale***, apreciind că o asemenea sancțiune este proporțională gravității faptei și aptă să contribuie la corectarea comportamentului acestuia și la prevenirea unor încălcări similare pe viitor.

Astfel scopul sancțiunii contravenționale, prevăzut de art. 2 Cod contravențional poate fi atins prin aplicarea prevederile art. 32 al.(2) lit.b) Cod contravențional și anume sancțiunea sub formă de amendă maximă prevăzută de norma art.353 alin. (1) Cod contravențional, în mărime de *25 u.c.*

Totodată, instanța atestă și asupra faptului, că având în vedere lipsa făptuitorului în şedinţa de judecată, sancţiunea cu muncă neremunerată în folosul comunităţii nu poate fi aplicată în privinţa acestuia, or potrivit art.37 alin.(3) Cod contravenţional, *munca neremunerată în folosul comunităţii poate fi aplicată doar persoanelor care acceptă să execute o asemenea sancţiune*. În speţă, un astfel de consimţământ lipseşte.

Subsecvent, se aduce la cunoştinţă contravenientului că conform prevederilor art. 34 Cod contravenţional, în cazul achitării amenzii în decurs de 72 ore, mărimea acesteia se reduce în jumătate, iar în cazul neexecutării sancţiunii în decursul a 30 zile, aceasta poate fi dublată sau comutată cu o pedeapsă mai aspră, inclusiv şi arest contravenţional.

Se somează contravenientul asupra faptului că potrivit prevederilor art.315 Cod de executare amenda se achită de către contravenient în mod benevol, în termen de 30 de zile de la data aplicării ei, or în cazul neexecutării benevole în termenul stabilit de lege a sancțiunii aplicate urmează a remis executorului judecătoresc documentul executoriu pentru încasarea silită.

Reieşind din cele expuse şi conducându-se de prevederile art. art. 353, 393 – 395 şi 462, 465 Cod contravenţional, instanţa de judecată,

D I S P U N E :

Harcomița Veaceslav se recunoaşte vinovat de comiterea contravenţiei prevăzute de art. 353 alin.(1) Cod Contravenţional al RM şi în temeiul normei menţionate i se stabileşte sancţiunea sub formă de amendă în mărime de ***25 (douăzeci și cinci) unități convenționale***, ceea ce constituie ***1 250,00 (una mie două sute cincizeci, 00) lei***.

Se aduce la cunoștință lui ***Harcomița Veaceslav*** că conform prevederilor art. 34 Cod contravențional, în cazul achitării amenzii în decurs de 72 ore, mărimea acesteia se reduce în jumătate, iar în cazul neexecutării sancțiunii în decursul a 30 zile, aceasta poate fi dublată sau comutată cu o pedeapsă mai aspră, inclusiv și arest contravențional.

Se somează ***Harcomița Veaceslav*** asupra faptului că potrivit prevederilor art.315 Cod de executare amenda se achită de către contravenient în mod benevol, în termen de 30 de zile de la data aplicării ei, or în cazul neexecutării benevole în termenul stabilit de lege a sancțiunii aplicate urmează a remis executorului judecătoresc documentul executoriu pentru încasarea silită.

Hotărârea cu drept de recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 (cincisprezece) zile, prin intermediul Judecătoriei Hîncești, sediul Central.

Preşedintele şedinţei,
Judecător **/ semnat /** **Emil Bulat**
Copia corespunde originalului
Judecător **Emil Bulat**